

en kritik af formanden. Det var absolut ikke ment sådan, det var mere en af de måske lidt fri-ske bemærkninger, man skal undlade.

Måtte jeg så sige til spørgeren, at jeg ikke rigtig ved, hvad det er for et ærinde, han er ude i. Jeg vil sige, at i forhold til, hvad jeg har sagt til Børsen og er blevet citeret for, har Børsen sjældent været sandhedsvidne. Jeg har tilladt mig engang at sige det sådan, og jeg håber, Børsen vil tilgive mig, at forskellen på, om Børsen havde talt med mig eller ikke talt med mig, var, at hvis man havde talt med mig, så var det, jeg var citeret for, i citationstegn, hvorimod at det, man citerede mig for, når de ikke havde talt med mig, og som også var forkert, ikke var i citationstegn.

Jeg tror, at hr. John Dyrby kan svare på alle hr. Torben Schack Pedersens, undskyld, Venstres spørgers spørgsmål, hvis det er sådan, at jeg udtaler navnet forkert.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes nok, hr. Ole Stavad var lidt af en provokatør i sit åbningsindlæg her under anden runde. Det var jo, fordi hr. Ole Stavad pludselig mente, at der nu er tale om blokpolitik, og at der under SR-regeringen ikke var tale om blokpolitik. Altså, at vi har blokpolitik nu, og at det havde man ikke dengang under SR.

Kl. 19.15

Det synes jeg er en sandhed med store modifikationer. Det hænger jo sammen med, at Socialdemokraterne og i øvrigt også De Radikale på interessante områder er med i store aftaler, vi sidder og diskuterer. Som fru Pia Christmas-Møller nævnte: Der er velfærdsaftalen, en stor forkromet aftale over mange år, som Socialdemokraterne er med i, og som De Radikale er med i. Der er medieforliget med vigtige spørgsmål om mediesituationen, og her er Socialdemokraterne med. Politireformen, den største reform, som man har ventet på i årevis, og som Socialdemokraterne i øvrigt ikke kunne gennemføre, da de havde regeringsledelsen, er Socialdemokraterne med i.

Er det blokpolitik?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg må sige til hr. Peter Skaarup, at retstilstanden – det ved jeg hr. Peter Skaarup også ved, for han var her før 2001 – var en helt anden dengang. Vi har aldrig oplevet, at eksempelvis Enhedslisten har nedlagt veto imod, at vi lavede

flertal, hvor de ikke var med, men hvor vi lavede det hen over midten – aldrig.

Vi har ikke oplevet, at finanslove kun kunne vedtages med de partier, som stod bag den regering, der var i 1990'erne. Det er anderledes nu. Eksempelvis blev vi jo ikke engang inviteret til forhandlinger om den sidste finanslov. Det blev meddelt, at der sådan set ingen grund var til det. Indtil finansloven for 2007 sagde man, at partier, der ikke kunne tilslutte sig regeringens skatte-stop, ville man ikke forhandle med og lave noget stort forlig sammen med på finansloven.

Så tilsluttede Socialdemokratiet sig skatte-stoppet, og derefter fandt man ud af, at det alligevel ikke var nok til, at man ville have os med. Sådan er retstilstanden, og blokpolitikken er desværre langt, langt mere udpræget og konsekvent under denne regering, end den har været nogen sinde tidligere i de år, jeg har været med.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan bare konstatere, at vi har vidt forskellige opfattelser af det her, og man burde måske engang lave den gode gamle statistik om, hvem der stemmer for hvilke forslag, for så ville man se, at langt hovedparten af den lovgivning, der går igennem Folketinget, støttes af stort set alle partier i Folketinget, herunder Socialdemokraterne, måske lige med undtagelse af Enhedslisten.

Men jeg vil godt bede hr. Ole Stavad bekræfte, at Socialdemokraterne på flere afgørende områder jo har ført en slingrekurs, der har gjort det næsten umuligt i perioder at lave aftaler med Socialdemokraterne om vigtige spørgsmål. De områder er man altså nødt til at se bort fra, når man diskuterer det her emne.

Hvad angår skattestop, har Socialdemokraterne jo kørt en forfærdelig slingrekurs fra at være totalt modstandere til nu mere eller mindre måske at kunne acceptere det under nogle bestemte former. Der er også udlændingepolitikken, hvor man var på vej til at have en aftale om integrationspolitikken og troede, at nu var Socialdemokraterne gået væk fra den der protestpolitik fra 2001. Men nej, der sprang de i sidste øjeblik fra integrationsaftalen alligevel og ville heller ikke være med i velfærdsaftalens del om det.

Det er to enormt vigtige områder, hvor det er meget naturligt, at Socialdemokraterne ikke er med, for det har de jo selv valgt ikke at ville være.